

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

За наукови кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА
ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

Видається з 1933 р.

№ 29 (1642).

26 ВЕРЕСНЯ 1986 РОКУ. Ціна 2 коп.

Систему політичної освіти в університеті — на рівень сучасних вимог

1 жовтня — початок навчального року в системі політичної і економічної освіти. Особливістю цього року є те, що він починається у відповідальний період розвитку нашого суспільства. Керуючись рішеннями ХХVII з'їзду КПРС, партія, радянський народ широким фронтом ведуть роботу по реалізації генеральної лінії на прискорення соціально-економічного розвитку в країні.

Завдання марксистсько-ленинської освіти визначені у постанові ЦК КПРС «Про організацію політичної і економічної освіти трудящих в 1986/87 навчальному році» і викладені в газеті «Правда» від 15 і 29 серпня цього року. Перша із особливостей майбутньої роботи — повне підпорядкування змісту всього навчання поглибленню вивченням матеріалів ХХVII з'їзду КПРС. Друга — поступовий переход до системи політичної освіти, яка б відповідала духу і вимогам ХХVII з'їзду КПРС. В новому навчальному році рекомендується проводити експерименти з апробацією сучасних підходів до організації політичної освіти, пошук оптимальних структур навчання на рівні кожного трудового колективу.

Структура політичного навчання університету постійно удосконалюється. В цьому навчальному році будуть працювати 19 філософських (методологічних) семінарів, 33 теоретичних семінарів, школа молодого комуніста, дві школи наукового комунізму, школи для моряків НДС, школи комсомольського навчання. 10 комуністів будуть навчатися в університеті марксизму-ленінізму, 60 — за індивідуальними планами. Крім цього, співробітники і робітники університету будуть підвищувати свій ідейно-політичний рівень в двох народних університетах і в лекторії економічних знань.

Ця структура буде уточнюватися і досконаловатися в ході роботи, буде вестися пошуки оптимальних форм політичного навчання комуністів і безпартійних.

22 вересня в університеті

відбудеться День пропагандиста. В партійному комітеті зібрались керівники, консультанти семінарів і шкіл університету. Як відомо, за підсумками минулого навчального року 24 пропагандиста були нагороджені грамотами. 13-ти оголошено подяку наказом по університету. Всім ім була надана можливість здійснити одноденну екскурсію в місто Севастополь. Разом з тим, слід відзначити, що лише невелика частина нагороджених взяла участь в цій екскурсії. Можливо, запропонована форма заохочення не була достатньо оптимальною і зручною. Зраз раз з'явилася можливість виділити для пропагандистів 5 комплектів літературного додатку до журналу «Огонек». Партком вирішив надати право розподілу підписки між кращими пропагандистами партбюро факультетів і підрозділів. Кандидатури 6 керівників і консультантів методологічних семінарів (Б. М. Адамяна, І. П. Зелінського, М. Є. Раковського, В. Г. Пищемухи, Г. А. Полікарпова, А. А. Птащенко) представлені парткомом для нагородження грамотами вищих партійних комітетів.

Перед пропагандистами лекцію з проблеми методики проведення першого заняття на тему «ХІІ п'ятирічка — п'ятирічка докорінного перелому в соціально-економічному розвитку країни» прочитав завідувач кафедрою політекономії проф. О. Г. Лобунець.

Увага учасників Дня пропагандиста була зосереджена на завданнях нового навчального року, на проблемах і недоліках. В ряді семінарів

і шкіл ще недостатня дисципліна і активність слухачів. Це як заняття проводяться нечіка. Слабко застосовуються в деяких семінарах активні форми заняття, дискусії, технічні засоби пропаганди. Іноді, наприклад, окрім теоретичні семінари працівників геологічного і географічного факультету перетворювались в лекції чи навіть політіформації. Не на всіх методологічних і теоретичних семінарах задовільно ведеться індивідуальне планування роботи слухачів. Все це на низькому рівні виконавча дисципліна ряду відповідальних за роботу партійного навчання факультетських парторганізацій, наприклад, юридичного факультету.

На нараді керівників і консультантів філософських (методологічних) семінарів були розглянуті підсумки минулого навчального року, у тому числі і за результатами вивчення суспільної думки слухачів, яке проводилось на більшості семінарів під час підсумкових занять.

На думку 80—90 процентів слухачів, заняття семінарів були цікавими, допомагають підвищенню методологічного рівня навчального процесу.

На закінчення вважаю за необхідне поздоровити керівників семінарів і шкіл, консультантів з початком навчального року в системі політичної освіти, подякувати пропагандистам за їх нелегкий, але почесний труд і висловити впевненість в тому, що партійна організація університету зробить все необхідне для передбудови системи марксистсько-ленінської освіти у відповідності з вимогами ХХVII з'їзду КПРС.

О. ЧАЙКОВСЬКИЙ,
член парткому,
кандидат
філософських наук,
доцент.

Життя трудового колективу

ЯК ВЕЛИТЬ РОБІТНИЧА СОВІСТЬ

З ранку в цехах учебово-експериментальних майстерень університету кипить робота. Минули ті часи, коли на розакчу тратились дорогоцінні хвилини.

Директор майстерень Микола Ілліч Абрамов на питання

«Що нового?» з посмішкою відповідає: «Дух новий, бойовий настрій у колективу, а це — вірна запорука того, що справи наші підуть на краще».

Заходимо в приміщення, в якому обладнується Ленінська кімната.

— Тепер буде де зібратися на збори, заняття, а то й просто відпочити, почитати свіжі газети.

На моє бажання поговорити з людьми пропонує зайти в будь-який цех. Заходимо в

найближчий. Над якоюсь спорудою зігнулися двоє. Сліпуче полум'я електrozварки висвітлює обличчя молодого робітника, Газозварник Анатолій Орешко нагадує студента-першокурсника. Проте виробничий стаж у нього вже солідний — в 1975 році закінчив Одеський автодорожній технікум. Поруч з ним голова профбюро УЕМ ветеран праці Леонід Якович Бараниця, токар

6 розряду. А втім, якщо бути точним, то в трудовій книжці Леоніда Яковича, — трудовий стаж якого 45 років, значиться безліч спеціальностей: фрезерувальник, слюсар, стругальник...

Мова зайшла про життя-буття. У Анатолія — нашо молодий, а вже двоє дітей, двох з половиною і п'ята років.

(Закінчення на 2-й стор.].

Читайте в номері:

* 1 жовтня — початок нового навчального року в системі політичної освіти. Не повторяти помилок минулого. — 1 стор.

* В центрі уваги — лінгвістика тексту. (Підсумки Все-союзної наради мовознавців в Одесі). — 3 стор.

* Робітники УЕМ ставлять проблеми. Хто їх буде вирішувати? — 1—2 стор.

* Університетський комсомол: з чого почнати переворот в ідеологічній роботі? — 2 стор.

* Студент на практиці у школі. Як народжується розчарування професією. — 2 стор.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ОРДЕНAMI I МЕДАЛЯMI СРСР ПРАЦІВНИКІВ ВІШІХ I СЕРЕДНІХ СПЕЦІАЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ МІНІСТЕРСТВА ВІШІОУ СЕРЕДНЬОУ СПЕЦІАЛЬНОУ ОСВІТИ СРСР.

За досягнуті успіхи у виконанні завдань одинадцятої п'ятирічки по підготовці спеціалістів для народного господарства нагородити:

ПО УКРАЇНСЬКИУ РСР
ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ

ОРДЕНOM
ТРУДОВОГО
ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА

Левченко Людмилу Андріївну — декана факультету Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

ОРДЕНOM
ДРУЖБИ НАРОДІВ

Кухаренко Валерію Андrijину — професора Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

ОРДЕНOM
«ЗНАК ПОШАННІ»

Гандирку Ніну Григорівну — доцента Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

Жиліну Зінаїду Іванівну — завідувачу лабораторією Одеського державного університету імені І. І. Мечникова.

Голова Президії Верховної Ради СРСР А. ГРОМИКО.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР Т. МЕНТЕШАШВІЛІ.

Москва, Кремль, 20 серпня 1986 р.

Партком, ректорат, профкоми і комітет ЛКСМ сердечно поздоровляють нагороджених і зичать їм нових успіхів у справі підготовки висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства.

ЯК ВЕЛИТЬ РОБІТНИЧА СОВІСТЬ

[Закінчення.
Початок на 1-й стор.]

Якось невимушене торкнулось проблем виховання людської совісті.

— З великим інтересом слідували за поїздкою Михайла Сергійовича Горбачова в Краснодарський і Ставропольський край, — говорить Леонід Якович. — Знову Генеральний секретар ЦК КПРС зосередив увагу на таких простих істинах, як необхідність чесно трудитися, бо саме в цьому — рушійна сила прискорення. І з ним неможливо не погодитися.

— А я у вас, в колективі, з проблемою совісті?

Анатолій: Після виходу указу Верховної Ради СРСР спрахи з дисципліною значно покращали. Власне кажучи, сьогодні нам вже не доводиться говорити про порушення трудової дисципліни. І цьому в значній мірі сприяли бригадний підряд, закон про трудові колективи.

— Сьогодні, — продовжує розмову Леонід Якович, — нас, робітників, турбують інші проблеми. І інтерес до них свідчить про зростаючу свідомість робітників.

Ми, наприклад, вже не бажаємо миритися з поверховим ставленням до ідеї бригадного підряду. Звичайно, покарання карбованцем — річ необхідна, бо соціальна справедливість не припускає зрівнялки. В той же час у нас в колективі відсутні такі стиму-

ли, як заохочення карбованцем.

Майстерні мають непогані заощадження, проте весь річний прибуток перераховується в держбюджет. Отже, дирекція майстерень позбавлена можливості заохочувати найбільш старанних робітників. Ось і виходить, що кваліфіковані спеціалісти, інколи справжні умільці, які на крупному виробництві могли бы непогано заробляти, змушені залишатися у нас, бо їм подобається їх робота. Хіба це справедливо?

А візьміть, приміром, виконання майстерніми замовень з господарівної тематики. Коли йде розподіл премій, про спеціалістів УЕМ чомусь забувають. Хіба вони не вносять свою частку в якісне виконання господарівних тем?

— Хотів би сказати ось про що, — додає Анатолій. — Радіоелектронний цех наших майстерень перевели в підвальні приміщення на вулицю Острівцова. Але протягом трьох років там не можуть обладнати ні душової, ні туалету. Соромно говорити, але так про людей не піклуються.

— Ось такі справи, — закінчує Леонід Якович. — Завтра у нас звітно-виборні профспілкові збори і про всі ці проблеми будемо говорити гостро і принципово.

Я вірю, що так вони і буде. Проте вважаю, що профком і адміністрація університету теж повинні сказати своє слово з цього приводу.

Н. АНАНЬЄВ.

ПРАКТИКА В ПТУ

Група студентів-фізиків проходить практику в ПТУ № 1 міста Одеси.

— Коли при розподілі місць підпрактики нам запропонували профтехучилище, першою реакцією було — відмовитися. Але коли я познайомилась з учнями ПТУ, вони мені сподобались. У фізичний кабінет підлітки приходять після заняття, вештаються тут до 6-ї години. Іноді щось роблять, а частіше — просто приходять поговорити, поспілкуватись. З групою у мене встановились хороші стосунки. Але, на жаль, це не розповсюджується поки що на ставлення до предмету. Ті кілька чоловік, які хочуть вчитися, а вірніше, звички сумілінно і відповідально ставитися до всього, чим вони займаються, — вчать фізику. Решта вважає, що їм фізика не потрібна, осікільки вони прийшли в училище одержати робітничу спеціальність.

Наталя Чепок, студентка V курсу фізфаку підкорює свою відвертість і критичним ставленням до себе. Ми розмовляємо після проведеного нею уроку фізики в групі фрезерувальників. Це був її третій урок, і провела вона його досить впевнено.

— На дошці ще одна помилка. Хто нам допоможе? Потім рішення витерли, і кожен повинен був записати його в зошит самостійно, по пам'яті. Правда, писали не всі. Хтось робив вигляд, що пише. А один просто сидів за чистим столом, а на столі поруч лежала закрита сумка. Кожен раз, коли Наталя просила його витягти зошит, він відкривав сумку, щось перебирає в середині, але нічого не виймав. Так задумливо він і про сидів весь урок. Знайшовся ще один «незадоволений». Своє небажання писати він пояснював відсутністю чистого аркушу: «виправити аркуш з зошитом нам не дозволяють». Звичайно, з демонстративною відмовою підлітків працювати на уроці Наталя не впоралася. Тут, ясна річ, потрібен великий досвід, але

відчувалось, що у практиканти є контакт з учнями, і досягається він багато в чому дякуючи її природним педагогічним здібностям.

Вчитель фізики Микола Миколайович Палтишев впевнений, що Наталя і ще деякі практиканти можуть стати в майбутньому хорошими вчителями. А ось з думкою Натали про те, що в профтехучилищі фізику вчать одиниці, а решті вона не потрібна, і заставити їх вчитися неможливо, Микола Миколайович категорично не згоден. Він спростовує цю розხожу думку власною педагогічною діяльністю. Цій проблемі присвячена і остання стаття М. М. Палтишева в серпневому номері журналу «Профтехобразование». 16 років викладає Микола Миколайович фізику в профтехучилищі № 1. Прийшов сюди по закінченні технологічного інституту і зрозумів, що викладачеві ПТУ треба не просто знати спеціальність, але й бути педагогом. Заочно закінчив педагогічний інститут, і всі ці роки багато часу і сили відає удосконаленню методики викладання фізики в ПТУ. М. М. Палтишев розробив систему поетапного викладання фізики, яка одержала премію Академії педагогічних наук СРСР, готує підручники фізики для середніх ПТУ. Він автор ряду статей про проблеми викладання в ПТУ (журнал «Профтехобразование» № 5, 1976 рік; № 11, 1985 рік; № 3, 1986 рік; «Учительська газета», 8 жовтня 1985 року та ін.). В цих публікаціях проводиться ідея викладання фізики як предмету, що дає не тільки природничі, але й світоглядні знання. На уроках фізики Микола Миколайович використовує музику, художнє слово, та й в методику викладання програмного матеріалу він вінчимало нового.

Але ж працює вчитель з підлітками, які приходять після 8 класу, часом не лише з су-

ХХ з'їзд ВЛКСМ: перебудова

ЛАМАТИ СТЕРЕОТИПИ

Нещодавно проведена звітно-виборна кампанія в комсомольських організаціях перших курсів підтвердила необхідність суверої і вимогливої оцінки недоробок і в ідеологічній, і в політико- масовій роботі. Особливе значення у зв'язку з цим має планування ідеологічної роботи на перших курсах, оскільки тут ідеологічний актив може повною мірою врахувати як недоліки, так і накопичені позитивний досвід старших курсів.

Що стоять на порядку деному?

По-перше, пошук невикористаних внутрішніх резервів нашої ідеологічної і політико-масової роботи. Партиком і комітет комсомолу ОДУ вже вживає заходів до перебудови системи політичного інформування. Загально визнано, що в традиційній формі політінформація себе вичерпала. Повторення штампів, а часто і прос-

то читання вголос матеріалів з газет не відповідає потребам сьогоднішнього дня. Тому нам необхідна інша політінформація — вдумлива, така, що «провокує» дискусії, пробуджує активність комсомольців і підвищує внаслідок цього їх ідеально-політичний рівень. Важелі такої перебудови є. Це — планування тематики політінформації, з врахуванням їх актуальності і інтересів молоді. А також ретельна підготовка політіформаторів, турбота про їх професійний рівень, організація дискусій і обговорення найбільш гострих проблем, в тому числі з участю іноземних студентів на виховних годинах при активній ролі наставників.

Велику допомогу у вирішенні цих питань можуть надати факультети суспільних професій, деканат по роботі з іноземними студентами, кафедри суспільних наук, наукові сту-

дентські гуртки з суспільних наук.

По-друге, назріла перебудова структури ідеологічної і політико-виховної роботи нашої комсомольської організації. Необхідно розв'язати ініціативу факультетських курсових і групових політсекторів. Нам потрібен сміливий новаторський підхід до завдань ідеологічної роботи, рішуча відмова від застарілих форм і методів, які не сприймаються комсомольцями 80-х років. Гнучкість планування такої роботи неможлива без ініціативи і більшої самостійності на рівні факультетів, курсів, груп.

Треба шукати і сміливіше експериментувати. Без цього не можна уявити таку живу і творчу справу, якою є ідеологічна робота з молоддю.

П. РАЙНОВ,
заст. секретаря комітету
комсомолу ОДУ
з ідеологічної роботи.

Один з трьох міліонів бідняків США. Не маючи притулку, юнак змушений проводити ночі де доведеться, навіть на парковій лавці.

Фото Є. ШЕЛЬНОГО. ТАРС.

Школа-університет-школа

ДАВАЙТЕ ПОМІРКУЄМО РАЗОМ

Педагогічний загін «Товариши» був організований два роки тому для роботи з підлітками, які стоять на обліку в інспекції у справах неповнолітніх Центрального району. Зараз в нашому загоні 10 чоловік. Це студенти II, III і IV курсів мехмату.

Роботу з підлітками ми починаємо з вивчення їх особистих справ. Важливо з самого початку підібрати підлітку такого наставника, щоб їх спілкування було невимушеним і приносило взаємну користь. Враховуємо і побажання самих студентів — який вік із більш за все приваблює, з ким особисто вони бажали б потоваришувати. Члени педагогічного загону не ведуть боротьбу з труднimi підлітками, які іноді називають цю роботу, а прагнуть допомогти їм зрозуміти навколошній світ і визначити своє ставлення до нього.

Олеся Князкіна, наприклад, зуміла знайти підхід до свого підопічного. Вона неодноразово бувала в школі-інтернаті, де вчилася Олександр Тикан, погорбила з його ровесниками відносно того, що не можна насміхатися з його недоліків. Дівчина постійно була у курсі всіх справ Олександра, а він, в свою чергу, переконався, що знайшов в ній однодумця, людину, котра завжди готова прйти на допомогу.

А ось інший приклад. На обліку в інспекції стояв хлопчик, який проводив небезпечні експерименти з вибуховими речовинами. Його наставниця

Оля Шмагіна, порадившись з інспектором, вирішила, що це просто дитина, скильна до захоплень. І поставила питання про його зняття з обліку. Проте влітку проти хлопця була порушена карна справа. Ясно, що Оля не досить добре вивчила свого підопічного і не зуміла відвернути його від тяжких проступків.

Вже два роки працюють в загоні Ірина Мессель, Наталя Бугайова, Тетяна Соколова. Їх підшевіні досягли вісімнадцятичного віку і вже зняті з обліку, а студентки працюють з новими підлітками.

Робота в загоні нелегка, зате будь-які конкретні наслідки приносять велике задоволення. Допомогти тому, хто оступився, стати хорошою людиною — чи може бути щось більш благородніше за цю справу?

Нам відомо, що такий же загін працює і на історичному факультеті. Чому б нам не зібратися, обмінятися досвідом, обговорити спільні проблеми. Значну допомогу надає нам в роботі інспектор у справах неповнолітніх Людмила Андріївна Корюкова. Хотілося б, щоб університетські викладачі, особливо з кафедри психології, теж зацікавились нашою роботою. В якій формі це краще зробити, давайте поміркуємо разом.

Л. СИЛКІНА,
командир загону
«Товариши»,
студентка V курсу
мехмату.

Два матеріали на одну тему: залучення студентів-старшокурсників до навчальної і виховної роботи.

Серйозні проблеми порушують студенти: вони явно незадоволені рівнем своєї психолого-педагогічної підготовки в університеті. І це викликає стурбованість. Редакція сподівається, що викладачі кафедр педагогіки і психології конкретно відгукнуться на поставлені в публікаціях питання.

Б. ВЕРНІКОВА.

ЗА НАУКОВІ КАДРИ

ЯКБІ АРІСТОТЕЛЬ ЖИВ В ОДЕСІ

Це сталося в п'ятницю, 19 вересня 1986 року. Для прислівів можу повідомити і час, правда, приблизний — між 8.00 і 9.30 мск. А сталося ось що. Поки на 29 трамваї добиралися до Чорноморки, ті, хто вдягнулися по-літньому, дозвіливши відчуттям попереднього дня, гірко про це пошкодували: під свинцевими хмарами, що неждано насунулись з боку моря, настав жахливий холод. Подумалось: не до стилістики. Однак, гості, на відміну від меланхолічно настроєних одеситів, жартували: ось бог розгнівався. «Маєть, чимось долекла йому ванда кафедра атеїзму. Хтось з гостей намагався заспокоїти організаторів наради, посилаючись на висловлення Арістотеля про те, що природа безцільно нічого не робить.

Раптом подумалось, а чи немає у бессмертного висловлювань з проблем стилістики? Цікаво, що б він сказав, якби опинився зараз серед учасників наради в особі завідувача кафедрою англійської лексикології і стилістики Одеського держуніверситету. Ввечері, гортаючи довідкову літературу, я натрапив на досить цікаві вислові достойного учня Платона. Ось тільки деякі з них: «...достойство стилю полягає в ясності: доказом цього служить те, що раз мова неясна, вона не досягне своєї мети». І ще: «...надто близький стиль робить непомітними як характери, так і думки».

Хто наважиться після цього заперечувати, що основи науки про стилістику тексту (а саме ця проблема стала в центрі уваги учасників спеціальної наради по лінгвістиці цілого тексту) були закладені Арістотелем понад 2000 років тому?

ЗАБУДЕМО ПРО БЛІСКУЧИЙ СТИЛЬ...

Напевне немає більш цікавого заняття, ніж опівночі гортати нашвидку списані сторінки записника, на яких зафіксовані побіжні, без турботи про стиль, а тому безпосередні, ширі враження про події, а головне — про людей. Найперше враження — приемне здивування. Замість педантичних і зарозумілих схоластів навколо були дотепні і веселі, товариські і іронічні люди, які вміють над усе цінувати вземорозуміння, невимушність і здатність у безвихідних ситуаціях знаходити загальний смисл речей:

«Самі цікаві і самі веселі люди — це ми!». Так жарота відрекомендувалась група гостей, серед яких виявилися: Адам Євгенович Супрун, завідувач кафедрою загального мовознавства Білоруського державного університету, доктор філологічних наук (Мінськ); Олександр Давидович Швейцер, професор, доктор філологічних наук з Інституту мовознавства АН СРСР (Москва); Володимир Ілліч Жельвіс, доцент кафедри англійської філології з Ярославського підінституту (він займається емотивними фактами тексту); Георгій Сергійович Кличков, професор з Московського обласного педагогічного інституту ім. Н. К. Крупської; доцент цього ж інституту Ірина Ізосимівна Шустілова; Володимир Ілліч Карасик (зав. кафедрою другої іноземної мови з Волгоградського підінституту). Розмову підтримували охоче. Всім було що сказати.

ДУМКА АВТОРИТЕТНИХ ОСІВ

Сьогоднішня погода, — посміхається Георгій Сергійович Кличков, — настроє на діловий тон. Загальне враження про нараду? Прекрасне!

— Була дуже жвава дискусія, яка дала змогу з'ясу-

вати багато питань, — додає Володимир Ілліч Карасик. А Володимир Ілліч Жельвіс уточнив: з професійної точки зору враження справді близьче. Важко собі уявити більш сприятливу можливість зустрітись з колегами, які працюють над близькою тематикою.

Успіх подальшого розвитку теорії тексту йому бачиться у вільному пошуці різноманітних способів організації тексту.

Про текст як реальний мовний об'єкт, про природу тексту в залежності від його форми говорив професор Марк Якович Блох. Значну

поворотом в бік розширення інтересів до соціального контексту мови.

Дві тенденції — диференціація і інтеграція панують і в лінгвістиці. Життєво необхідністю мотивоване виникнення соціолінгвістики, психолінгвістики, а останнім часом — лінгвокраїнознав-

на розвиток мови ні в якому разі не усуває внутрішньої логіки розвитку самої мови.

При тлумаченні цих проблем лінгвісти в різних країнах пропонували різні концепції. Не вдається до вульгаризації, слід визнати, що питання про те, що є первинним, а що вторинним в розвитку мови, повинно бути темою добросовісної дискусії. Найкращий спосіб довести свою правоту — це одержати конкретні переконливи результати.

Зарах це важливо не лише стосовно природничих наук. Мовознавство також повинно мати прикладну мету — тобто ефективно працювати на суспільство.

— Олександре Давидовичу, з Вашого дозволу, останнє питання. Сьогодні, коли в лінгвістиці, судячи з усього, підвищена увага приділяється слову, що Ви можете сказати стосовно такого процесу, як іноземні запозичення?

— Іноземні запозичення — природний процес, який з врахуванням тенденцій розвитку суспільства переживає бум в позитивному розумінні цього слова. З цим процесом неможливо боротися. Його треба розумно використовувати в інтересах суспільства. Решта — справа лінгвістики, внутрішнього розвитку національної мови.

МАРГІНАЛІ

Всесоюзна нарада, яку, виходячи з її представницького характеру, з упевненістю можна назвати конференцією, закінчилася. Однак процес осмислення всього, що було сказано і почуто на цій нараді, продовжується. І це не дивно, адже її учасники і справді отримали великий заряд «лінгвістичної байдарості».

Багато теплих слів — і справедливо — було сказано на адресу оргкомітету наради. І все ж ми порушуємо бізнесменів одеські традиції, якби не сказали про наші власні слабкості. Оцінено делікатність гостей. Але якщо чесно, то мені, наприклад, було соромно і незручно за свій університет, тому що учасникам наради в день її закінчення довелось тримати від холоду у відкритому літньому кінотеатрі «аля сарай», в темноті якого над головою президії тъмяно блимили дві неонові лампи (дивуюсь, як доповідачі розрізняли написане). Складності з розміщенням, складності з транспортом... І з цим зіткнулись не тільки лінгвісти. От і напрошуються думка: а чому, власне, науковець, у якого в період симпозіума достатньо своїх суто професійних турбот, повинен особисто займатися і проблемами побутового влаштування гостей аж до «вібівання» розкладушок і наволочок. Чи не прийшов час створити в університеті ефективну групу сервісу по технічній організації такого роду заходів (підготовка приміщення для конференції, зустріч, розміщення і проводи гостей, організація культурної програми тощо).

І останнє. Потік розмов про передбудову вищої освіти наростає. Але в ділі, в повсякденному житті ще так далеко до передбудови реальної. Ті ж наукові конференції і симпозіуми: хто б відповів на питання — чому на них не присутні студенти старших курсів? Хіба форуми високого наукового рівня — не кращий спосіб зачленення студентської молоді до науки? Питання, питання...

Давайте почнемо відповідати на них справами.

М. ЩЕРБАНЬ

Редакція «ЗНК» відзначає оргкомітетові Всесоюзної наради «Лінгвістика цілого тексту» і особисто доцентові О. А. Мартинюк за практичну допомогу в підготовці цього матеріалу.

СПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО

З 14 по 19 вересня ц. р. за ініціативою Інституту мовознавства АН СРСР і Одеського держуніверситету на базі спортивного табору «Чорноморка» вперше була проведена Всеесоюзна нарада «Лінгвістика цілого тексту». В нараді взяли участь 178 чоловік. З них 112 з 34 міст 6 союзних республік, в тому числі із Москви, Ленінграда, Києва, Мінська, Ашхабада, Ташкента, Кишинева, Воронежа, Пермі, Ужгорода, Чернівців та ін.

За 5 днів наради заслушано 28 доповідей і 25 повідомлень з проблем семантики і граматики тексту, прагматики і стилістики тексту, перекладу і психолінгвістики.

З основними доповідями виступили професори Ю. М. Скребніов, М. Я. Блох, А. Е. Супрун, Г. С. Кличков, О. Д. Швейцер, В. М. Телія, Е. С. Азнаурова, О. І. Чередниченко, Ф. А. Літвін, Б. І. Шаховський.

Активну участь у нараді взяли молоді дослідники, які подали зрілі наукові роботи.

На знімку: зліва направо — учасники наради доктор філологічних наук, професор Інституту мовознавства АН СРСР О. Д. Швейцер; професор, зав. кафедрою Орловського підінституту Ф. А. Літвін; професор, зав. кафедрою Мінського інституту іностраних мов Г. П. Кліменко; доктор філологічних наук, професор, зав. кафедрою загального мовознавства Білоруського держуніверситету ім. Леніна А. Е. Супрун.

Фото О. ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

частину своєї доповіді він присвятив проблемам емотивного змісту тексту.

Не у всьому безперечним здався учасникам наради виступ професора Георгія Сергійовича Кличкова. З виникненням у 70-і роки теорії тексту, вважає він, мова як творчий процес була поновлена в основних своїх правах. З того часу в теорії тексту йде безперервна боротьба двох тенденцій: пошуку структурної і творчого (психічного) ніші і творчого (загальному) виявляється слово.

В розвитку сучасної лінгвістики вчений вбачає теоретичний хаос, який часом ускладнює процес вивчення мови. Не нав'язуючи свої думки присутнім, вчений виклав власну концепцію означення і виведених ним принципів лінгвістичних досліджень.

ЗАКОНИ РОЗВИТКУ МОВИ ДИКТУЄ ЖИТТЯ

переконаний професор Швейцер. Олександр Давидович відомий в країні і за її межами як автор численних серйозних досліджень в галузі соціолінгвістики, який він присвятив багато років творчої праці. Професор люб'язно погодився дати інтерв'ю для «ЗНК».

— Олександре Давидовичу, чи можна, виходячи з характеру розвитку всесвітнього суспільства, стверджувати, що лінгвістика стає все більше соціальною в тому розумінні, що вона більш енергійно і чутливо реагує на найменші соціальні зміни?

— Був час, коли лінгвістика активно утверджувала свій авторитет і в окремі моменти залишалась «річчю в собі», тобто була самоділочною системою. Однак, в останні 10 років лінгвістика характеризується помітним

ством. Розвиток на стці різних спеціалізацій і напрямів характерний для мовознавства так само, як і для інших сучасних наук.

— Чи не веде синтез, інтеграція різних лінгвістичних напрямків до усунення протиріч як немінучих фактів будь-якого розвитку?

— Без протиріч не може бути розвитку. Це однаково мірою стосується і мови як засобу людського спілкування. Але треба справді визнати, що інтеграція лінгвістичних напрямків якось мірою сприяє зняттю цих протиріч. Згадайте бар'єр, який існував до недавнього часу між синтаксисом і семантикою. А сьогодні синтаксис і семантика — основа для зближення.

Більш того, вивчення мови в її розвитку нерідко приводить до несподіваних варіантів. Візьміть, наприклад, логічний напрямок в мові, який виник в результаті творчої взаємодії мовознавства і логіки.

Мовознавці все частіше використовують сучасну логіку, в тому числі основану на ЕОМ.

— Олександре Давидовичу, чи вичерпала себе соціолінгвістика, і які перспективи її розвитку?

— Соціолінгвістика як налагання вивити роль мови в суспільному розвитку існує давно. Для сучасного її рівня найбільш характерним є перш за все задоволення потреб суспільства. Сьогодні, як ніколи, загострені соціальні потреби мови.

Це особливо показово для країн, що розвиваються, в яких намагання якомога швидше покінчити з наслідками колонізації в економіці, політиці і культурі суроводжуються відповідними змінами в мові. До цього додам, що соціальний вплив

Свято молодості і краси

Грація...

СПОРТ... МИСТЕЦТВО...

Прапор змагань піднято.

21 ВЕРЕСНЯ НА СТАДІОНІ УНІВЕРСИТЕТУ ВІДБУЛОСЬ ТРАДИЦІЙНЕ СПОРТИВНЕ СВЯТО ПЕРШОКУРСНИКІВ. В ЗМAGАННІ ПО ПЕРЕТЯГУВАННЮ КАНАТА, З ВОЛЕЙБОЛУ, БАСКЕТБОЛУ, ФУТБОЛУ, ШАШКАХ, НАСТИЛЬНОГО ТЕНІСУ, ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ ПОНАД 350 ПЕРШОКУРСНИКІВ.

Свято відкрив проректор ОДУ Л. О. Ануфрієв. Він від-

значив, що в Одесському держуніверситеті існують славні спортивні традиції. Фізкультура і спорт завжди були помічниками студентів у навчанні, залившись до спорту і фізичної досконалості — одне з головних завдань першокурсників.

Змагання проводились на всіх спортмайданчиках стадіону. Великий інтерес викликали змагання по перетягуванню каната. Переможцями тут стали юристи, на другому місці — філологи. 260 дівчат змагались з волейболу, найсильнішими були хіміки. З баскетболу перше місце посіли юристи.

В футбольному турнірі переможцями стали історики. Почесне друге місце вибороли філологи.

Сеанс одночасної гри в шашки дав майстер спорту СРСР В. Сандлер. У сеансі взяли участь 18 студентів, але

переміг лише один — студент фізфаку Т. Денисенко. Переможцем турніру з настільного тенісу став студент геолого-географічного факультету М. Яковець.

Легкоатлетичну естафету 4x100 вигrali студенти ГФ.

I ЗНОВУ ПЕРШI

На стенді ОДВО пройшли змагання із стендової стрільби в яких взяли участь 25 колективів міської ради Українського товариства мисливців і рибалок. Понад 60 чоловік вели боротьбу за почесний трофеї — перехідний кубок. У впертій боротьбі, як і в попередні 2 роки, перше місце посіла команда ОДУ, яка була нагороджена перехідним кубком. Друге місце завоювали колектив «Чорноморгідробуд», на третьому місці — колектив нафельного заводу.

Пройшли змагання і з особистою першістю. Чемпіоном став Олександр Полунін (завод «Пресмаша»), друге місце за Г. Аркущенком (НДІ «Шторм»), на третьому місці В. Коваленко («Чорноморгідробуд»).

Г. КАПУСТИН, майстер стадіону ОДУ.

Жвавий, веселий, захоплюючий вечір, присвячений Дню першокурсника, відбувся 21 вересня на Пролетарському бульварі. Задовго до початку концерту в Новому автовому залі зібрались сотні студентів, багато з яких самі брали участь у виступах. Перед дебютом першокурсники явно хвилювались, адже на цій сцені їм доводилося виступати вперше. Але ось закінчені останні приготування, і під гучні оплески залу на сцену виходять перші учасники концерту — рок-група «Дизайн». Їх ліричні, дуже мелодійні пісні мали великий успіх у слухачів, що не знайомі з цим ансамблем. Після кожної з пісень зал вибухав оплесками. Близкучим виступом порадувала всіх студентка мехмату Сусанна Виноградова, солістка хору української пісні. Її гнучкий, сильний, що називається «оперний» голос зачарував зал, який не чекав побачити перед собою таку талановиту виконавицю.

Дуже сподобався виступ танцювального ансамблю «Арабески», який виконав під чудову музику Олексія Рибникова дует Тереси і Хоакіна з рок-опери «Зоря і смерть Хоакіна Мурьєти», і веселі запальні «Чарльстон» і «Ах, ці дуєти».

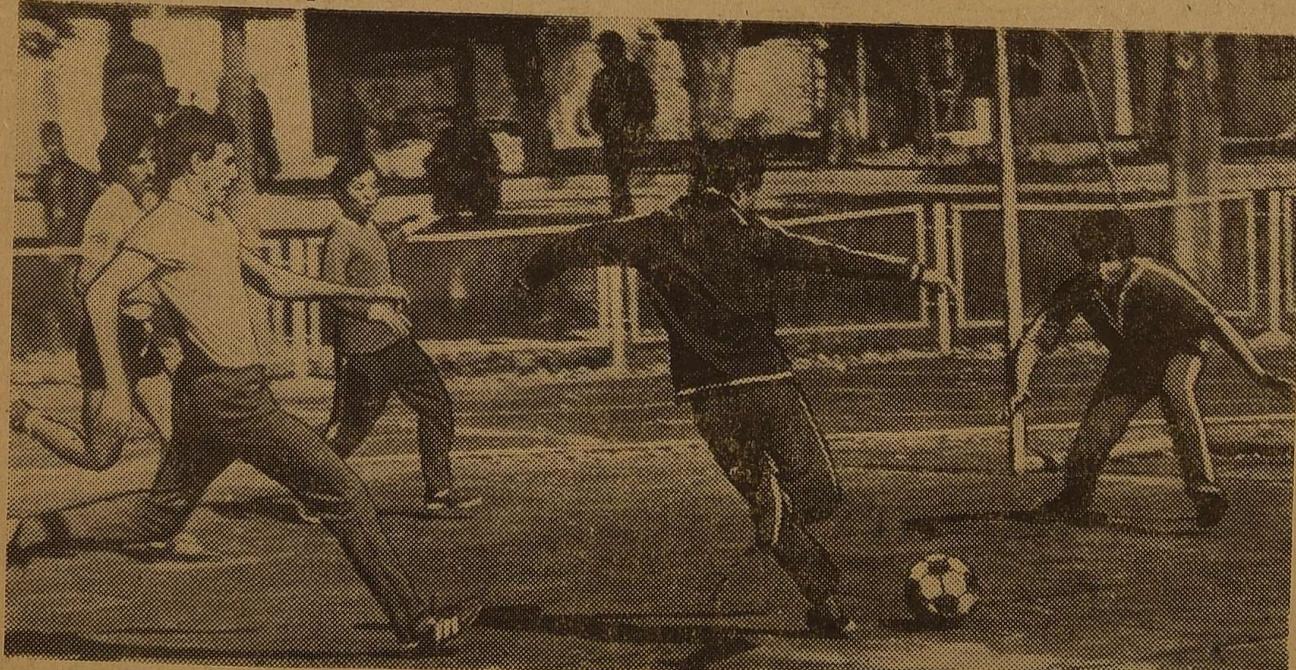
I. КУЗНЕЦОВА.

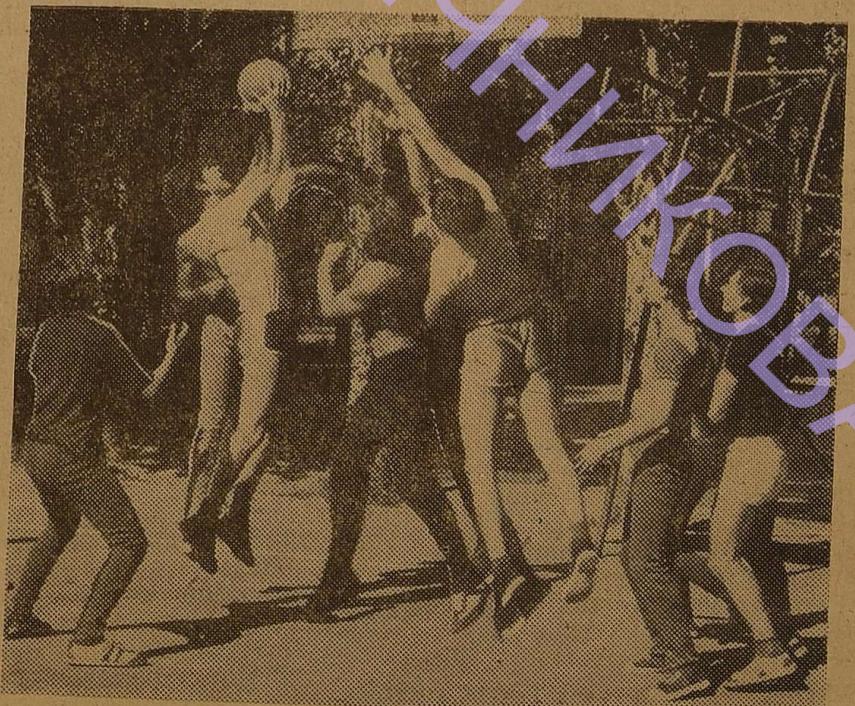
Нумо, братці, взяли...

Естафета — це спритність.

Футбол — моя любов.

Миттєвість перемоги.

Фоторепортаж І. МОСКАЛЕНКА.

ПИШІТЬ НАМ:

270000, Одеса-Центр, вул. Петра Великого, 2, держуніверситет, редакція газети «За наукові кадри».

ЗАХОДТЬЕ:

Одеса, вул. Петра Великого, 2, 3-й поверх, кімната 86.

ДЗВОНІТЬ:

тел. 23-84-13.

Редактор М. ЩЕРБАНЬ.